

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ

ЗАТВЕРДЖЕНО

« ___ » _____ 2018 р.

Голова приймальної комісії

_____ І. С. Бондар

**ПРОГРАМА
ВСТУПНОГО ФАХОВОГО ІСПИТУ**

*для вступників на 2курс в галузі знань
02 «Культура і мистецтво»
спеціальність 022 «Дизайн»
для отримання ОР «Бакалавр»
на базі ОКР «Молодший спеціаліст»
за спорідненою спеціальністю*

Обговорено і схвалено на
засіданні Вченої ради
факультету дизайну і реклами
Протокол № 7 від 20.02.2018р.

Пояснювальна записка

До вищого навчального закладу на 2 курс спеціальності 022 «Дизайн» приймаються особи, які мають повну загальну середню освіту, отримали диплом молодшого спеціаліста спорідненого напрямку відповідного фаху.

Метою вступного фахового іспиту є виявлення рівня теоретичних знань та індивідуальних особливостей абітурієнта до обраної спеціальності, спеціалізації.

Згідно вимог до рівня освіти «Молодший спеціаліст» спеціальності «Дизайн», формою контролю та виміру знань для отримання ОР «Бакалавр» є проведення вступного фахового випробування, що проводиться в усній формі з метою виявлення рівня знань з фундаментальної та загально-професійної підготовки, а також рівня світоглядної спрямованості та бачення науково-практичних проблем професійної діяльності дизайнера.

Програма вступного екзамену складається з наступних дисциплін: «**Історія мистецтв**», «**Рисунок**» та «**Живопис**», «**Історія дизайну**», «**Композиція**», «**Проектна графіка**».

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

«Історія мистецтв»

Курс «Історія мистецтв» належить до дисциплін фундаментальної підготовки, включених у навчальні плани підготовки фахівців дизайнерських спеціалізацій.

Метою курсу є засвоєння студентами необхідного обсягу знань, пов'язаних з історичним розвитком мистецтва в руслі різних культурних традицій у контексті найбільш значних в історії людства цивілізацій, що супроводжується розглядом особливостей історичних стилів образотворчих видів мистецтва і архітектури та аналізом світоглядних і філософських основ художньої творчості:

– Мистецтво. Поняття стилю в мистецтві. Стиль епохи, художнього напрямку, окремого твору. Індивідуальний авторський стиль. Історичні стилі в архітектурі. Жанр в образотворчому мистецтві. Виразальні засоби;

- мистецтво Давнього Єгипту;
- елліністичний період у єгипетському мистецтві;
- мистецтво Месопотамії;
- мистецтво Давньої Індії, Китаю і Японії;
- крито-мікенське (Егейське) мистецтво;
- мистецтво Давньої Греції і Давнього Риму;
- формування художніх стилів у мистецтві середньовічної Європи;
- мистецтво Візантії;
- формування художніх стилів у мистецтві середньовічної Європи;
- північне Відродження;
- Італійський Ренесанс;
- мистецтво бароко і класицизму;
- розвиток українського мистецтва XVII – XVIII ст.;
- європейське мистецтво XIX століття;
- стильові особливості модерну;
- основні художні течії I пол. XX ст.;
- мистецькі напрями II пол. XX ст. і сучасне мистецтво.

Завдання курсу полягає в тому, щоб навчити студентів:

- пов'язувати розвиток світового мистецтва з визначальними подіями в історії тієї чи іншої країни;
- аналізувати стильові ознаки творів мистецтва і архітектури;
- визначати жанрову належність творів мистецтва, розпізнавати художні техніки;
- володіти мистецтвознавчою термінологією.

Програмою курсу передбачено самостійне опрацювання літератури, відвідування музеїв і виставок, тимчасових художніх експозицій.

Питання з дисципліни «Історія мистецтв»

1. Поняття стилю в мистецтві.
2. Визначення стилю епохи, художнього напрямку, окремого твору.
3. Визначення індивідуального авторського стилю.
4. Історичні стилі в архітектурі.
5. Жанр в образотворчому мистецтві. Виразальні засоби.
6. Властивості графічних зображень мистецтва Давнього Єгипту.
7. Властивості архітектурних споруд Давнього Єгипту.
8. Властивості одягу Давнього Єгипту.
9. Елліністичний період у єгипетському мистецтві.
10. Мистецтво Месопотамії.
11. Мистецтво Давньої Індії, Китаю і Японії.
12. Крито-мікенське (Егейське) мистецтво.
13. Мистецтво Давньої Греції і Давнього Риму.
14. Формування художніх стилів у мистецтві середньовічної Європи.
15. Мистецтво Візантії.
16. Формування художніх стилів у мистецтві середньовічної Європи.
17. Північне Відродження.
18. Італійський Ренесанс.
19. Мистецтво бароко і класицизму.
20. Розвиток українського мистецтва XVII – XVIII ст.
21. Європейське мистецтво XIX століття.
22. Сильові особливості модерну.
23. Основні художні течії I пол. XX ст.
24. Мистецькі напрями II пол. XX ст. і сучасне мистецтво.
25. До якого з видів скульптури належать надгробки?
26. Для якого з видів скульптури характерний найміцніший зв'язок із навколишнім середовищем?
27. У якому жанрі мистецтва зображуються події боїв, життя військових?
28. Кому належала перша ступінчаста піраміда?
29. Що означає термін «зооантропоморфна істота»?
30. Кому належить найбільша піраміда?
31. Як називали найдавнішу форму усипальниці Стародавнього Єгипту?
32. Хто відкрив гробницю Тутанхамона?
33. За якого фараона в Стародавньому Єгипті відбулися реформи в мистецтві й було послаблено канон?
34. Де зберігається найбільша колекція давньоєгипетського мистецтва?
35. Який колір домінує в оздобленні брами богині Іштар?
36. Як називалася міфологічна істота, що зображувалася з п'ятьма ногами?
37. Як називається тип храму, який за зовнішнім виглядом нагадує ступінчасту піраміду Стародавнього Єгипту?
38. Якими кольорами домінувало в оздобленні храмів Месопотамії?
39. Твори шумеро-аккадського епосу?
40. Де розташовувалася брама богині Іштар?
41. Яку форму мали древні брахманські храми?
42. Що символізує буддистська ступа?
43. Який вид живопису зберігся в печерах Аджанти?
44. Які архітектурні споруди з'явилися в Індії з приходом мусульман.
45. Як розвивалась скульптура в північній Індії під владою мусульманських династій?
46. Які три вчення вплинули на мистецтво стародавнього Китаю?
47. На чому були написані найдавніші китайські картини.
48. Загнуті догори загострені краї пагод.
49. Живопис у Стародавньому Китаї.
50. Що найчастіше зображували китайські живописці в живописних картинах?

«Рисунок»

Дисципліна «Рисунок» передбачає підготовку фахівців дизайнерських спеціальностей, адже володіння художніми засобами у відтворенні будь-яких об'єктів в просторовому середовищі є важливою складовою професійної підготовки дизайнерів.

Метою курсу є вивчення способів відтворення форми, її площинно-конструктивних закономірностей, практичне освоєння різних графічних технік.

Головне завдання курсу полягає в розвитку творчого підходу до створення художнього образу засобами академічного рисунка, набутті необхідних практичних навичок для вирішення композиційної цілісності зображення, статичного і динамічного стану об'єкта, вивченні способів побудови зображуваного об'єкта за допомогою просторової та лінійної перспективи, у визначенні пропорційних співвідношень між об'єктами та їх частинами, відтворенні форми предметів та їх фактури, підпорядкуванні другорядного головному.

«Живопис»

Дисципліна «Живопис» є складовою процесу підготовки фахівців дизайну і передбачає вивчення теорії та історії образотворчого мистецтва, основ пластичної анатомії, академічного рисунка, а також практичного їх застосування.

Метою курсу: робота з основними живописними техніками, практичне засвоєння прийомів формотворення за допомогою кольору і тонових контрастів і нюансів, вирішення складних просторових і колористичних завдань.

Завдання курсу – розвинути у студентів творчий підхід до створення художнього образу засобами академічного живопису, набуття практичних навичок для вирішення композиційної цілісності зображення, відтворення складних форм та різних за матеріальністю предметів, засвоєння прийомів відтворення фактури матеріалу, статичного чи динамічного стану об'єкта за допомогою виражальних можливостей живописних матеріалів при створенні цілісного повітряно-просторового середовища з гармонійно організованим колоритом.

Питання з дисциплін «Рисунок» та «Живопис»

1. Що означає термін «рисунок»?
2. Де був винайдений папір?
3. Що означає термін «блік»?
4. Від якого фактору залежить світлий тон предмета?
5. Що означає термін «штрих» в техніці рисунка?
6. Розкрити відмінності термінів «контур» та «силует»
7. Яка поверхня відбиває більше світла?
8. Що означає термін «ракурс»?
9. Які «сухі» інструменти використовуються в техніці рисунка?
10. Що означає термін «конструкція» в зображенні предметного світу?
11. Що означає термін «об'єм» в техніці рисунка?
12. Як називається художник, який зображує море?
13. Що означає термін «студія» в образотворчому мистецтві?
14. Що означає термін «абрис» в техніці рисунка?
15. Що означає термін «пропорції» в образотворчому мистецтві?
16. Що означає термін «пластичність» в зображенні натури?
17. Які «мокрі» інструменти використовуються в техніці рисунка?
18. Під яким кутом повин бути спрямований на аркуш погляд рисувальника?
19. Як під час практичних занять вимірюється співвідношення пропорцій об'єктів?
20. Що означає термін «рефлекс» ?
21. Коли в Європі почали використовувати папір для рисунка?
22. Що являється модулем виміру пропорцій фігури людини за класичним каноном?
23. Що означає термін «урбаніст»?
24. Для виконання яких завдань з рисунка використовуються наступні матеріали – м'який

- олівець, вугіль, сангін, соус, крейда?
25. Чим краще починати учбовий рисунок?
 26. Який перший етап виконання навчального рисунка?
 27. Які матеріали використовують для довгочасного рисунка гіпсової моделі голови?
 28. Розкрийте зміст терміну «живопис» ?
 29. Як розташовані додавальні кольори у колірному колі?
 30. Що означає поняття «колорит»?
 31. Як інакше називається гравюра на дереві?
 32. Як називається техніка монументального живопису, за якої фарби на стіну накладаються по вологому тиньку?
 33. В чому полягає фізична природа світла?
 34. Що означає термін «акцент» у живописі ?
 35. Назвіть три основні параметри кольору?
 36. Що означає термін «рефлекс» в живописі ?
 37. Чим обумовлені кольорові рефлекси на предметах?
 38. Назвіть три основні кольори?
 39. Як називається художник, який досягає оптичного змішування кольору наносячи його дрібними мазками-точками?
 40. Найбільш поширений асоціативний поділ кольорів на дві групи?
 41. Що означає поняття «адаптація ока» (людини)?
 42. Що означає поняття «нюанс в кольорі»?
 43. Які пари колірних кругів є доповнюючими ми?
 44. Які кольори називаються складеними, похідними?
 45. Який послідовний образ викликає кожний колір при явищах послідовного контрасту?
 46. З якими фарбами можна використовувати акварель?
 47. Як відтворити об'єм об'єкту в акварельному живописі?
 48. Суміш якої кількості фарб рекомендується використовувати в акварельному живописі?
 49. Чого не слід допускати в акварельному живописі?
 50. Що означає термін «гризайль» в акварельному живописі?

«Історія дизайну»

«Історія дизайну» є дисципліною загально-професійної підготовки. Матеріал курсу розглядається в контексті загальнокультурних процесів культур народів Європи, Азії, Африки тощо. Опанування цінностей вітчизняної культурної спадщини у зіставленні із суголосними явищами мистецтва та дизайну інших народів сприятиме усвідомленню власної національної самобутності.

Мета курсу: засвоєння студентами обсягу знань, пов'язаних із становленням дизайну як специфічної сфери професійної художньої діяльності.

Завдання курсу:

- дослідження закономірностей розвитку дизайну на історичних та археологічних матеріалах;
- аналіз основних етапів становлення дизайну;
- вивчення провідних мистецьких стилів та художніх течій;
- вивчення творчої спадщини відомих майстрів;
- вивчення основних художніх напрямків сучасного дизайну.

Питання з дисципліни «Історія дизайну»

1. Які розгалуження прийнято виділяти в сучасній фаховій дизайн-діяльності?
2. Функції промислового дизайну.
3. Розкрийте значення терміну «еклектичний».
4. Розкрийте значення терміну «експресіонізм».
5. В якому з стилів найбільше застосовувалося золото при оформленні інтер'єрів?
6. Який із стилів наслідував античні зразки?
7. Як називалася німецька художньо-промислова спілка?

8. Що таке «протодизайн»?
9. Які основні ознаки неостилей?
10. Де відбулась Перша Всесвітня промислова виставка?
11. В якому сторіччі розпочалася промислова революція в Європі?
12. Хто стояв у витоків створення руху «Мистецтв і ремесел»?
13. Назвіть авторів перших теорій дизайну?
14. Визначити революційний винахід кін. XVIII ст..
15. Хто з дизайнерів належав до голландської групи «Де Стайл»?
16. Який стильовий напрямок був характерним для Баухаузу?
17. В якому році було засновано ВХУТЕМАС?
18. Провідні факультети ВХУТЕМАСу?
19. Хто з видатних дизайнерів викладав у ВХУТЕМАСі?
20. Який стильовий напрямок був характерним для ВХУТЕМАСу?

«Композиція»

Композиція як найбільш досконалий тип функціональної структури відкритого модифікаційного типу. Історія поняття «композиція». Композиція предмет художньої діяльності; творчий метод художника; спосіб формоутворення в мистецтві; процес художньої творчості, головний розділ теорії мистецтва; навчальна дисципліна. Питання законів та правил композиції. Принципи уподібнення та руху від загального до часткового.

Композиція як результат глибокого художнього осмислення та раціональної гармонізації візуальної конструкції. Визначальна якість композиції органічність зв'язків між частиною та цілим, що може бути досягнуто низкою способів та прийомів таких як стилізація, інтерполяція, ремінісценція, реплікація, комбінаторика, акцентування, уподібнення форм, геометризація тощо. Композиційні якості (декоративності, емблематичності, символічності, алегоричності, цілісності, ритмічності, врівноваженості та співмірності) яких може набувати мистецький твір одночасно можуть виступати як складові оціночного критерію виразності.

Конструкція як основа функціональної структури композиції. Закони організації зображального простору. Неоднорідність зображального простору. Схема силових полів за Р. Арнхеймом. Візуальна композиційна рівновага. Поняття про мажорну та мінорну діагоналі. «Слабкі» та «сильні» чверті формату. Статика динаміка. Ритм, метр. Визначення композиційного центру, акцентування уваги – кольором, контуром, тональним контрастом, інтервалом, текстом, введенням сюжетного ряду, змінами структури, масштабів, силуетної пластики, групуванням елементів, спрямуванням силових ліній.

Поняття стилю, стилізації та стайлінгу. Типи стилізації. Стилiзація ретроспективна: - буквально копіювання візуальної форми культурного зразка; - прямий перенос окремих візуальних ознак зовнішньої будови культурних зразків на проєктований предмет (орнаментальні деталі, декоративні або конструктивні елементи); - перенос зовнішніх характерних структурних ознак морфології. Стилiзація декоративна. Геометризація, узагальнення та трансформація природних прототипів.

Питання з дисципліни «Композиція»

1. Що таке композиція?
2. Що виступає головним критерієм вибору тих чи інших засобів композиції?
3. Укажіть геометричну фігуру, яка схиляє глядача до відчуття зосередженості та урівноваженості?
4. Як співпадають одне з одним геометричний і візуальний центр?
5. У якій частині графічної системи рекомендується розташовувати головні акценти?
6. Вкажіть той засіб композиції, завдяки застосуванню якого мозок миттєво сприймає графічну систему?
7. Який композиційний засіб викликає у глядача враження рівноваги та стійкості?
8. Дотримання якого закону забезпечує неділимість графічної системи?
9. Розкрийте зміст визначення «модульний елемент» композиції:
10. Монументальність – це:

11. Явище контрасту у графічних композиціях визначається через:
12. Явище нюансу у графічних композиціях визначається через наявність:
13. Акцидентні композиції – це:
14. Під терміном «канон» розуміють:
15. Під терміном «статика» розуміють:
16. Під терміном «динаміка» розуміють:
17. Метричний спосіб угруповання композиційних елементів передбачає:
18. Ритмічний спосіб угруповання композиційних елементів передбачає:
19. Формалізація - це:
20. Умовами утворення модульного композиційного блоку є:
21. Скільки відсотків інформації людина сприймає через зір?
22. Об'ємно-просторова композиція це:
23. До видів симетрії відносять:
24. Під терміном «стилізація» розуміють:
25. Загальними закономірностями композиції є:
26. Визначення поняття «золотий перетин».
27. Визначення поняття «композиційна рівновага».
28. Контрастне поєднання елементів – це?
29. Властивості композиції – це?
30. Метричні композиційні ряди – це?

«Проектна графіка»

Графічна інформація та її художньо-образні характеристики. Способи представлення графічної інформації. Визначення графічної інформації, графічного зображення, графічної мови та графічного дизайну.

Проектна графіка як візуалізація всіх етапів формотворчого процесу. Проектне завдання. Його зв'язок з графічними техніками візуалізації та подальшим втіленням об'єкта з урахуванням необхідного способу кодування (емоційно-образного або технічно-інформаційного). Графіка і її види. Технічна графіка: креслення, ескіз, малюнок. Художньо-образна графіка. Основні етапи виконання проектно-графіки. Інформативні характеристики предмета та їх залежність від проектно-графічної мови.

Художній образ, як сукупне асоціативне відтворення певної думки, ідеї, почуття і т.ін. Можливості концентрування та ущільнення думок, або виділення їх вкрай обмеженої кількості, за допомогою проектно-графічних засобів.

Фактури в системі представлення графічної інформації. Засоби утворення та практичне застосування. Фактури, як засіб передачі інформації про властивості об'єкту та, як декоративне узагальнення об'єктів, спрощень за допомогою малюнку, кольору, об'єму. Засоби утворення фактур та їх практичне застосування. Впровадження фактур в творах мистецтва і дизайну, в історії мистецтв. Декоративне узагальнення об'єктів на основі фактур. Лаконічність графічної мови.

Текстури в системі представлення графічної інформації. Текстури в системі інформаційного кодування. Відмінності від фактур. Специфіка застосування

Значення текстур в формуванні візуально-образної мови. Утворення нових й несподіваних контекстів та присвоєння об'єктам нових властивостей за допомогою текстурізації. Властивості композицій з графічними текстурами.

Кольорографічні акцидентні проектно-графічні техніки. Акцидентні техніки і композиції на їх основі. Загальні засади акцидентних технік в творах графіки і графічного мистецтва. Вплив акцидентних технік на композиційну побудову у кожному з видів графічного мистецтва. Класичні графічні техніки: ксилографія, офорт, акватинта, ліногравюра. Матеріали для роботи. Відмінності акцидентних технік від класичних. Монохромні та кольорографічні техніки в акцидентних композиціях. Акцидентність. Типологія акцидентних технік за образно-стильовими властивостями: уподібнені до «класичної манери виконання», декоративні або суто формальні, експериментальні, творчо-пошукові, тощо.

Засоби візуального упорядкування площин та об'ємів. Площина та об'єм – як художні форми та як носії інформації.

Ілюзорність двовимірності та тривимірності зображень на площині. Фізична та ілюзорна трансформації площини в проектах дизайнерів-графіків.

Зв'язок об'ємно-просторових структур та образних властивостей комунікативно-графічних елементів, розташованих на площині.

Відмінності умови роботи з кольором в ілюзорно-об'ємних композиціях та об'ємно-просторових структурах. Фізичний та психологічний вплив кольору на глядача.

Об'єднання та уособлення площин. Руйнування об'ємів. Принципи та прийоми композиційної організації площин та об'ємів. Значення пропорцій та пропорційного членування площин для їх подальшого наповнення комунікативними елементами.

Питання з дисципліни «Проектна графіка»

1. Чи може площина бути динамічною, «активною»?
2. Який характер ритму найбільше підкреслює одноманітність площин?
3. Яка роль пропорціонування у створенні в графічних робіт?
4. Чим об'єм відрізняється від рельєфу?
5. Що таке розгортки?
6. Для чого утворюють розгортки?
7. Чи можливе поєднання в одній графічній роботі ілюзії рельєфу та об'єму ?
8. Чи впливає заданий об'єм на характеристики графіки, що наноситься на нього?
9. Чи існують вимоги до роботи з кольором на об'ємі?
10. Чи може колір «руйнувати» графічні рішення на об'ємі ?
11. Чи можуть графічні рішення «руйнувати» загальне сприйняття об'єму ?
12. Завдання проектної графіки.
13. Вплив моди і сучасних тенденцій на проектні графіку.
14. Перші стадії створення будь-якого зображення.
15. Етапи ведення роботи над проектом.
16. Роль малюнку та композиції у художньо-проектній творчості.
17. Види проектної графіки.
18. Основні характеристики креслення, ескізу, малюнку.
19. Графічні техніки: поняття, різновиди.
20. Роль графічних технік в створенні проектної композицій.
21. Вплив графічних технік на створення проекту.
22. Фактури в природі, мистецтві та дизайні.
23. Ефект від впровадження у дизайн-проект фактур об'єктів матеріального світу.
24. Спільне та відмінне між фактурами й текстурами.
25. Вплив текстуризації об'єктів на образно-асоціативне кодування інформації.
26. Причини впровадження текстур у проектну графіку.
27. Акцидентні композиції: поняття, особливості, перспективи актуальності.
28. Акцидентні графічні техніки.
29. Відмінність акцидентних графічних технік від акцидентних композицій.
30. Характеристики технік «акватипія» та «монотипія»
31. Застосування акцидентних графічних технік у проектах графічного дизайну.
32. Найпростіші графічні техніки
33. Вимоги до паперу для роботи в техніці акватипія.
34. Вимоги до матеріалів в роботі в техніці «а ля прим»
35. Вимоги до матеріалів в роботі в техніці «гроттаж»
36. Кількість відбитків, які реалізуються в техніці «акватипія»?
37. Чи можна вважати вищезначені техніки акцидентними?
38. Графічні техніки, що належать до класичних
39. Класична графічна техніка яка є похідною від «плаского друку».
40. Вид друку, що використовується при виготовленні грошей.
41. Графічні техніки «монотипія». «диатипія», «акватуш».

42. Спеціальні інструменти для роботи в техніках акватипія та акватуш.
 43. Тиражування робіт, виконаних в техніках акватипія, акватуш, гризаль, гроттаж.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Структура оцінки

Вступні випробування проводяться у формі усних відповідей на питання за тематикою, відповідною до кожної з дисциплін, представлених в програмі. Вступне випробування оцінюється за шкалою від 100 до 200 балів. Максимальна кількість балів за вступне випробування – 200. У білеті міститься по 1 питанню з кожної дисципліни, загальна кількість питань – 5. Максимальна кількість балів за кожне питання – 20.

Особи, які отримали на фаховому вступному випробуванні менше 124 балів, не допускаються до участі в конкурсному відборі.

Сума балів, набраних за відповіді на теоретичні питання, свідчить про якість попередньої підготовки й оцінюється за наступною шкалою:

Кількість балів / оцінка	Критерії оцінювання
186-200 «відмінно» іспит складено	Кількість балів свідчить про наявність глибоких знань з усієї сукупності навчальних дисциплін, бездоганні знання матеріалу: вміння проєціювати теоретичні знання на практичні приклади, робити власні висновки та узагальнення. Відповіді на поставлені питання надані повні, глибокі та розгорнуті, правильні та обгрунтовані.
185-162 «добре» іспит складено	Оцінка свідчить про наявність достатніх, але позбавлених інтегрованих зв'язків, знань з усієї сукупності навчальних дисциплін. Відповідь на теоретичні питання, в цілому, правильні. Однак мають місце наступні з таких недоліків: - відповіді неповні, одна, або дві відповіді не містять усіх необхідних відомостей про предмет запитання; - відповіді є не зовсім правильними: наявні недоліки у розкритті змісту понять, категорій, закономірностей, нечіткі їхні характеристики
160-124 «задовільно» іспит складено	Така оцінка свідчить про наявність значних прогалин у знаннях, зокрема, плутанини щодо навчального матеріалу в межах програми кожної з дисциплін: більша кількість тлумачень, щодо понять, наведені неточно або неправильно. Розуміння основних понять, концепцій, категорій знань з усієї сукупності навчальних дисциплін, не засвідчено повною мірою, відсутнє вміння співвідносити теоретичні знання з прикладами практичної діяльності. Відповідь студента на теоретичні питання є поверхневими, недостатньо аргументованими, наявні порушення логіки у викладі матеріалу.
123-100 «незадовільно» іспит не складено	Кількість балів свідчить про наявність значних прогалин у знаннях, відсутності розуміння основних понять, концепцій, категорій знань з усієї сукупності навчальних дисциплін, наявні грубі помилки, у сутності викладу питань за матеріалом кожного з курсів, відсутнє вміння співвідносити теоретичні положення з прикладами практичної діяльності. Відповідь студента на теоретичні питання відсутні, або їх переважна більшість є неправильною; не розкриває сутності питання, або ж допущено грубі змістовні помилки, які свідчать про

відсутність відповідних знань у студента чи їх безсистемність та поверховість; відсутні вміння сформулювати власну думку та зрозуміло викласти її.
--

Порядок оцінювання

Абітурієнт у відповідях повинен продемонструвати:

1. Знання термінів, вміння пояснити основні поняття відповідно питання.
2. Знання дат, прізвищ, назв, пов'язаних із сутністю питання
3. Вміння співвідносити теоретичні знання з прикладами практичної діяльності, за необхідності – замалювати зразок, що ілюструє відповідь.

Рекомендована література

1. Асеев Ю.С. Джерела. Мистецтво Київської Русі / Ю. С. Асеев. – К., 1980.
2. Афанасьєва В. Искусство Древнего Востока / В. Афанасьєва, В. Луконин, И. Померанцева. – М., 1976.
3. Бартєнев И. А. Зодчие итальянского Возрождения / И. А. Бартєнев. – М., 1975.
4. Батракова С. П. Художник XX века и язык живописи / С. П. Батракова. – М., 1996.
5. Бєсов Л.М. Наука і техніка в історії суспільства. Навчальний посібник / Л.М. Бєсов – Харків., 2011.
6. Бучинський С. Л. Основи грамоти з образотворчого мистецтва. –
7. К., 1981.
8. Живопись. Полный курс живописи и рисунка. – СПб, 1992.
9. Кириченко М. А. Основи образотворчої грамоти. – К., 1982.
10. Норлинг Эрнест. Объемный рисунок и перспектива / Эрнест Норлинг.;
11. [пер. Марины Авдониной].– М.: Эксмо, 2004. – 160 с.: ил.Ли Н.Г. Основы учебного академического рисунка. – М., 2005.
12. Пасічний А. М. Образотворче мистецтво. Словник-довідник. – Тернопіль:
13. Навчальна книга – Богдан, 2003. – 214 с.
14. Рубля Т. Є., Федун С. І. Образотворче мистецтво. – К.: Перун, 2006.
15. Секачєва А.В. Рисунок и живопись. – М., 1983.
16. Сєнин В., Коваль О. Школа рисунка карандашом / Сєнин В., Коваль О. –
17. Харьков, Белгород: Книжный клуб семейного досуга, 2007. — 90 с.: ил.
18. Харрисон Хазэл. Энциклопедия техник рисунка / Хазэл Харрисон –
19. Мінськ: АСТ. – 2005. – 160 с. : ил.
20. Арнхейм Р. Искусство и визуальное восприятие. Стереотипное издание. – М.: Архитектура-С, 2006.
21. Аронов В.Р. Теоретические концепции зарубежного дизайнера. – М.: ВНИИТЭ, 1992.
22. Даниленко В. Основы дизайна: Навчальний посібник. – К.: Інститут змісту і методів навчання, 1996.
23. Найден О. Орнамент українського народного розпису / О. Найден. – К., 1989.
24. Лагутенко О. Українська графіка першої третини XX століття / О. Лагутенко. – К. : Грані-Т, 2006. – 240 с.
25. Любимов А.Ю. Мастерство коммуникации. – М.,Издательство «КСП+», 2002. – 336 с.
26. Эксперимент в дизайне. Источники дизайнерских идей [Текст]: учеб. пособ. для вузов / под ред. А.Н.Лаврентьева. – М: Университетская книга, 2010. 243 с.
27. Лєсняк В. Графический дизайн (основы профессии) - Издательство: ИндексМаркет, 2011, 416 стр.
28. Мартин Б. Универсальные методы дизайна. 100 эффективных решений для наиболее сложных проблем дизайна / Белла Мартин, Брюс Ханнингтон. – СПб: Питер, 2014. – 208 с.

- Уэйншенк С. Книга 100 главных принципов дизайна / Съюзан Уэйншенк . - СПб: Питер, 2013. – 272 с.
29. Пятая стихия [Альбом-каталог современных товарных знаков]. – Харьков. : Веста, 2001. – 92 с.
30. Хмельовський О.М. Графіка і основи графічного мистецтва / Орест Миколайович Хмельовський. – Луцьк.: Вид-во Луцького державн. технічного ун – та. Кн.-1, 2003. – 160 с.